

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเกิดความแตกฉานทางปัญญา ของเอกบุคคคล และ ของกลุ่ม ภายใต้การตัดสินใจเป็นกลุ่ม 4 วิธี
2. เพื่อเปรียบเทียบ การเกิดความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคคล และ ของกลุ่ม เมื่อใช้วิธีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน 4 วิธี

สมมติฐานการวิจัย

1. การตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ V ทำให้ความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) เกิดขึ้นได้น้อยกว่า แบบ D แบบ DV และ แบบ VDV
2. การตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ DV ทำให้เกิดความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และ ประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) ได้มากกว่าการตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ D.
3. การตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ VDV ทำให้เกิดความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) ไม่แตกต่างจากการตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ DV
4. การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ทั้ง 4 วิธี มีผลทำให้เอกบุคคคล ที่ตอบได้คะแนนน้อยที่สุด เกิดความแตกฉานทางปัญญา (IS) ได้มากกว่า เอกบุคคคลที่ตอบได้คะแนนมากที่สุด
5. ภายหลังจากการตัดสินใจเป็นกลุ่มทั้ง 4 วิธี มีผลทำให้คะแนนของเอกบุคคคลที่ตัดสินใจ ถูกต้องมากที่สุด กับ น้อยที่สุด มีความแตกต่างกัน (Gap) น้อยลง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 260 คน กำลังศึกษาใน ระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

1. นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนวิชา แคลคูลัส 2 ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2538 จำนวน 100 คน
2. นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนวิชา ชีวเคมี ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2538 จำนวน 100 คน
3. นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา มนุษยสัมพันธ์ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2539 จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วัดความแตกฉานทางปัญญา ประกอบด้วย (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ข.)

- ตอนที่ 1. ข้อกระทงที่ใช้ถามข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ อายุ และชั้นปี (จำนวนปีที่กลุ่มตัวอย่างได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย)
- ตอนที่ 2. เครื่องมือวัดความแตกฉานทางปัญญา ประกอบด้วย
 - 2.1. เนื้อเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่อง “เกิดอะไรขึ้น” (ความยาว เพียง 2 บรรทัด)
 - 2.2. โจทย์เกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่อง “เกิดอะไรขึ้น” จำนวน 12 ข้อ
 - 2.3. ตัวเลือกในแต่ละข้อคำถามมี 3 ตัวเลือก คือ ถูก ผิดหรือข้อมูลไม่เพียงพอ จึงยังตอบไม่ได้ (ลำดับขั้นตอนในการประชุมกลุ่มเป็นไปตามเงื่อนไขทดลองและในแต่ละขั้นตอน มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก)
 - 2.4. ช่องว่าง ที่เว้นไว้ให้กลุ่มตัวอย่าง จดบันทึกเวลาที่เริ่มต้นการประชุมกลุ่ม และเวลาที่สิ้นสุดการประชุมกลุ่ม
- ตอนที่ 3. คำถามหลังการประชุมกลุ่ม จำนวน 5 ข้อ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านต่างๆ ดังนี้
 - 3.1 ความจริงจังในการลงมติกลุ่ม (มีคำถาม 9 ข้อย่อย)
 - 3.2 การมีส่วนร่วมลงมติกลุ่มของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

3.3 การเห็นด้วยกับมติกกลุ่มในแต่ละข้อ

3.4 การเกิดแนวคิดใหม่ๆ ภายหลังจากการตัดสินใจเป็นกลุ่ม

3.5 วิธีการที่ใช้ในการลงมติกกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน และ วิธีการที่วางแผนไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้อง ของโจทย์สถานการณ์เรื่อง “เกิดอะไร ขึ้น” เมื่อตอบถูกต้อง ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนนเท่ากันทุกข้อ คะแนนเต็ม เท่ากับ 12 คะแนน คำตอบที่ถูกต้อง มีดังนี้ คือ
 - 1.1 ข้อที่ 3 ตอบว่า F
 - 1.2 ข้อที่ 6 ตอบว่า T
 - 1.3 ข้อที่เหลือทั้ง 10 ข้อ ตอบว่า .?
2. คำนวณหา ผลต่างของคะแนนคำตอบของเอกบุคคคนที่ตัดสินใจได้ถูกต้องมากที่สุด กับ คะแนนคำตอบของเอกบุคคคนที่ตัดสินใจได้ถูกต้องน้อยที่สุด (Gap) คำนวณจาก $H - L$
3. คำนวณหา ประสิทธิภาพการตัดสินใจของกลุ่ม(GE) คำนวณจากสูตร

$$\left[\frac{G - m}{F - m} \right] 100 \%$$

4. คำนวณหา ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) คำนวณจากสูตร

$$\left[\frac{G - H}{F - H} \right] 100 \%$$

5. คำนวณหา ความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคค (IS) คำนวณจากสูตร

$$\left[\frac{I_2 - I_1}{F - I_1} \right] 100 \%$$

6. นำคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้แสดงความคิดเห็นในระดับต่างๆ ในขั้นตอนที่ 4
ทำการทดลอง มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดระดับของคะแนน ดังนี้

คำถามข้อที่	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง	ระดับคะแนน
1	ไม่จริงเลย	0
	ค่อนข้างไม่จริง	1
	ค่อนข้างจริง	2
	จริงที่สุด	3
2	ไม่ได้แสดงความคิดเห็นเลย	0
	น้อย	1
	ปานกลาง	2
	มาก	3
3	ไม่เห็นด้วยเลย	0
	ไม่เห็นด้วย	1
	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	2
	ค่อนข้างเห็นด้วย	3
	เห็นด้วย	4
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
4	ไม่ได้แนวความคิดใหม่ๆเลย	0
	น้อย	1
	ปานกลาง	2
	มาก	3

7. คำนวณหา ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1. ถึง 3.

8. คำนวณหา ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4. และ 5.

ผลการวิจัย

1. การตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ V. ทำให้ความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) เกิดขึ้นได้น้อยกว่า แบบ D แบบ DV และ แบบ VDV อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. การตัดสินใจเป็นกลุ่ม แบบ DV ทำให้เกิดความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) ได้มากกว่าการตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ D อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การตัดสินใจเป็นกลุ่ม แบบ VDV ทำให้เกิดความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) ไม่แตกต่างจากการตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบ DV
4. การตัดสินใจเป็นกลุ่ม ทั้ง 4 รูปแบบมีผลทำให้เอกบุคคล ที่ตอบได้คะแนนน้อยที่สุด เกิดความแตกฉานทางปัญญา (IS) ได้มากกว่าเอกบุคคลที่ตอบได้คะแนนมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ภายหลังจากการตัดสินใจเป็นกลุ่มทั้ง 4 วิธี มีผลทำให้คะแนนของเอกบุคคลที่ตัดสินใจถูกต้องมากที่สุด กับ น้อยที่สุด มีความแตกต่างกัน (Gap) น้อยลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัย โดยเพิ่มตัวแปร เพศ เพื่อทดสอบว่า ระหว่างเพศหญิง กับ เพศชาย ทำให้เกิด ความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และ ประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ(GE) แตกต่างกันหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาวิจัย โดยเพิ่มตัวแปร เกี่ยวกับกิจกรรม หรือ เครื่องมือที่ใช้วัดความแตกฉานทางปัญญา เพื่อทดสอบผลการวิจัยที่ได้ว่าแตกต่างไปจากการทดลองครั้งนี้หรือไม่
3. ควรมีการศึกษาวิจัย เพิ่มเติมในองค์การต่างๆ โดยเพิ่มตัวแปร เกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ การงานที่แตกต่างกัน ในวงการอาชีพเดียวกัน เพื่อทดสอบว่า ความแตกฉานทางปัญญาของเอกบุคคล (IS) ความแตกฉานทางปัญญาของกลุ่ม (GS) และประสิทธิภาพของกลุ่มในการตัดสินใจ (GE) แตกต่างกันหรือไม่

4. ควรมีการศึกษาวิจัย เพิ่มเติมในองค์การต่างๆ โดยเพิ่มตัวแปร เกี่ยวกับความหลากหลายของอาชีพ ของสมาชิกที่รวมกันเป็นกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1. ในการตัดสินใจเป็นกลุ่มนั้น การถือเสียงข้างมากตามวิถีประชาธิปไตย อาจไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องและดีที่สุด ดังนั้น จึงควรอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างกระจ่างแจ้งเพียงพอ ก่อนที่จะตัดสินใจโดยการโหวต

2. ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจเป็นกลุ่มทำให้เกิด Synergy หมายถึง $1 + 1 > 2$ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้เกิดการตัดสินใจเป็นกลุ่มมากกว่า การตัดสินใจตามลำพัง

3. การตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบที่มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน สามารถลดช่องว่างของการมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจที่แตกต่างกันของสมาชิกภายในกลุ่มได้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เกิดการตัดสินใจเป็นกลุ่มแบบที่มีการอภิปรายร่วมกัน